

U naslovu se vidi o kojoj ću kući pisati, a s obzirom da Rogićevih u Starčevu ima dosta moram detaljno napisati o kojoj porodici i o kojoj staroj kući se radi. Kuća Rogićevih nalazila se na uglu Ive Lole Ribara i Zimske i to onog prema ritu. Nekada je nosila broj 46, a sada je na tom mestu nova kuća s novim brojem. Kao glava porodice bio je čika Toma. Njegova prva žena rođena Leksović umrla je relativno mlada nakon što je rodila troje dece, Rozu, Blaška i Anku. Čika Toma ostavši udovac s troje dece, oženio se Katom, udovicom Katić iz Surčina, koja je iz svog prvog braka imala sina @eljka koji je ostao da živi s babom u Surčinu.

Sama kuća bila je naizgled ista kao i sve stare kuće u Starčevu. Vidljivo je bilo da je isto građena u doba naseljavanja tj. u doba Marije Terezije i da je preživela pregradnju u određenom periodu. Kuća je takođe bila okrenuta pročeljem prema ulici, uobičajeno s dva prozora na prednjoj velikoj sobi do koje je bila sobica, očigledno zazidani gonak i sobica je imala prozor na dvorišnu stranu. Velika soba s obzirom da je bila na samom ćošku imala je i sporedni prozor koji je gledao na Zimsku ulicu. Velika soba imala je uzidanu furunu, a oko furune bila je široka drvena klupa na lakat, što je bilo važno zimi kada se oko furune moglo sedeti i grejati leđa. Onaj sporedni prozor, kao i ona dva prednja prozora činili su sobu dobrom osmatračnicom, pa kad se zimi sedilo pored furune, svi koji su prošli ulicom Lole Ribara bili su viđeni, a da to nisu znali. Furuna je imala još nekoliko funkcija, osim za grejanje prostorije, u njoj se pekao hleb i neka jela, na furuni se po zimi sušio veš ili ono što je pokislo ili se ovlažilo od snega. Na banku (isturenom vencu) oko furune znale su se sušiti i koštice od ludaja, a pred velike svetke obično se na banak stavljalo kandilo. Tako je za Rogićevu kuću i bila izreka "Sad se vidi ko Sremicu ima, kandilo joj na furuni sija!", jer je Nina Kata obavezno palila kandilo i stavljala ga na banak. Iako su prednji prozori bili predviđeni da po zimi imaju dupla staklena krila, to se nije menjalo nego su i zimi i leti na prozorima bili šaloni, a pokrajnji prozor nije imao dupla krila. U kuću je, naročito zimi, često zalazio deda Stanko Bogut, najstariji u komšiluku, što radi društva, što da si skрати vreme, jer ih je u porodici bilo samo troje, pa više nisu ni znali sami o čemu bi se kod kuće divanili. Deda Stanko kad bi došao, zauzeo bi mesto pored furune i kao na osmatračnici gledao na ulicu i pravio komentare i pošalice na račun prolaznika, ili se pak sećao svojih mladenačkih dana i vremena provedenih u Prvom Svetskom Ratu. Nina Kata je skoro svake zime u veliku sobu unosila razboj, nakon što su prošli svi veliki praznici, tkala je krpice, pa smo joj često dolazili pomagati sukati krpe na čunak, a ujedno joj uz deda Stanka i praviti društvo. Forauz je kao i u svakoj kući bila prostorija iz koje se ulazilo u sve ostale, pa tako i u kujnu, koja je bila odmah iza velike sobe. Rogićeva kuća nije više imala otvoreni komin, nego u kujni uzidani cilindar komin, koji je imao velika vrata kroz koja se ložila furuna. Odmah do cilindra bio je mislim uzidani šporet, na kojem smo u vreme posta počevši od Čiste srede pa sve do Velikog petka znali peći kokice. U kujni je pored astala mislim bio i krevet na zidu do štale isto kao i u forauzu.

Ulazna vrata na forauzu bila su jednokrila, ali dupla, s time da su vanjska bila puna od obrađenih dasaka, a unutrašnja su bila ustakljena sa dva velika stakla i dva reda malih stakala iznad i ispod velikih. U zadnjem delu kuće bila je štala u koju se ulazilo kroz druga vrata na kući. Prvo je bio kao pretprostor u kojem su bile lotre za na tavan, a ispod njih je bio raf s amovima i ostalom konjskom opremom. Štala je bila relativno mala, možda za dva konja, a ja se ne sećam da je čika Toma imao više od jednog. Do štale je bila mala prostorija koja se zvala

Sećanje na stare kuće (2) – Kuća Rogić

Napisao Vinko Rukavina
sreda, 07 mart 2012 11:36

komara i mislim da su tamo i Rogićovi držali suvo meso.

S Rogićovima smo bili k'o familija pa je zbog toga ostalo toliko puno detalja u sećanju.